

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 25

SURAH al-Furqan

Kapitelnamn: *Surat al-Furqan* vilket betyder "Åtskiljaren" eller "Kriteriet". Den består av 77 verser och uppenbarades i Mekka.

Namnet *al-Furqan* syftar på Koranen själv som den yttersta måttstocken som skiljer mellan sanning och lögn, rätt och fel. Kapitlet behandlar centrala teman som Guds enhet, profetens uppdrag, människans ansvar och konsekvenserna av att förneka uppenbarelsen. Det innehåller också levande beskrivningar av de troendes kännetecken och deras belöning, i kontrast till de som avvisar sanningen och möter straffet.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

VÄLSIGNAD vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare den måttstock [med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt] och som skall tjäna som en varning för alla folk, (1) Han som äger herraväldet över himlarna och jorden, som ingen son har [avlat] och i vars herravälde ingen har haft del; Han som har skapat allt och gett det [skapade] dess rätta utformning. (2) Men [människorna] sätter i Hans ställe upp gudar som inte kan skapa något eftersom de själva är skapade; de kan varken [skydda sig mot] ett ont [som hotar dem] eller tillerkänna sig själva förmåner och de

har ingen makt över döden, livet eller uppståndelsen. (3) Förnekarna av sanningen säger: "Denna [Koran] är ingenting annat än [en härva av] osanningar, som han har satt samman med andra [människors] hjälp." [Med detta] har de begått en svår orätt och [gett spridning åt] en lögn. (4) De säger också: "[Det är bara] sagor från förfädernas tid som han har låtit skriva ned och som han får upplästa för sig morgon och afton." (5) Säg [Muhammad]: "Den som har uppenbarat denna [Koran] är Den som känner himlarnas och jordens hemligheter. Han är Gud, ständigt förlåtande och barmhärtig!" (6) Och de säger: "Vad slags sändebud är detta som äter [vanlig] föda och besöker marknaderna [som vi andra]? Varför har inte en ängel sänts till honom för att uppträda som varnare tillsammans med honom?" (7) Eller [de säger:] "Han hade [verkligen] kunnat få en skatt eller [varför inte] en trädgård varifrån han kunde ha hämtat sin föda?" Och de orättfärdiga säger [till de troende]: "Den som ni följer är bara en man som står under [inflytande av] trolldom." (8) Se hur de beskriver dig! De har helt gått vilse och kan inte finna vägen. (9) Välsignad vare Han som, om det är Hans vilja, skall skänka dig det som är bättre [än det som de nämner] – lustgårdar vattnade av bäckar – och reser palats för dig [i paradiset]. (10) Men detta är inte nog! Det som de förnekar är den Yttersta stunden – och för dem som förnekar den Yttersta stunden har Vi en flammande Eld i beredskap; (11) när den ser dem på avstånd, låter den höra sitt ursinniga rytande och rosslande läten; (12) och när de kastas, sammankedjade, i någon av dess trånga hålor, ber de där nedifrån om förintelse. (13) [Men en röst skall säga:] "Be inte i dag om förintelse, be om många förintelser!" (14) Säg: "Är detta det bästa – eller är det den evigt [grönskande] lustgård som de gudfruktiga har utlovats? Den är deras belöning och målet för deras färd. (15) Där skall alla deras önskningar uppfyllas [och där] förblir de till evig tid; Gud [själv] borgar för infriandet av detta löfte." (16) OCH DEN dag då Han skall samla dem med dem som de dyrkade i Guds ställe, skall Han fråga [de senare]: "Ledde ni dessa Mina tjänare på avvägar eller gick de [själv] vilse?" (17) De skall svara: "Stor är Du i Din härlighet! Vi [själva] hade inte rätt att ta andra än Dig till beskyddare; Du lät dem och deras förfäder njuta av livets goda till dess de [helt] glömde att åkalla Dig; de var [som] förtorkat, obrukbart land." (18) [Och Gud skall säga:] "Nu har de [som ni tillbad] visat att det ni sade [om deras gudomlighet] var lögn och ni kan inte avvärja [straffet] och inte få hjälp. Den bland er som begått [denna] synd skall Vi låta utstå ett strängt straff!" (19) VI HAR inte före dig sänt andra budbärare än sådana som åt [vanlig] föda och besökte marknaderna [som andra människor]. Med några av er [som redskap] har Vi utsatt andra för provningar. Kommer ni att visa tålamod [i motgången]? Din Herre ser allt! (20) Och de som inte hoppas att de skall få möta Oss säger: "Om ändå

änglar hade sänts till oss!” eller: ”Om vi ändå hade fått se vår Herre!” Vilken hög uppfattning har de inte om sig själva! Vilken oförskämd uppstudsighet!” (21) Den Dag då de får se änglarna, finns det inte längre något hoppfullt budskap för de trotsiga syndarna och de hörs [klaga]: ”Ett [oöverstigit] hinder [utestänger oss från Guds nåd]!” (22) Och Vi skall se på det som de [tror sig] ha åstadkommit och Vi skall förvandla det till stoft som skingras för alla vindar. (23) De som har paradiset till arvedel skall den Dagen få glädjas åt en bättre boning och njuta en behagligare middagsvila. (24) Och den Dag då himlen och dess molntäcke rivs upp och änglarna sänds ned i våg efter våg, (25) då skall [alla se att] det sanna herraväldet är i den Nåderikes hand. Och för dem som förnekade sanningen skall detta bli en Dag av djupt elände, (26) den Dag då den orättfärdige biter sig i handen [i förtvivlan] och ropar: ”Om jag ändå hade följt sändebudets väg! (27) Nu är jag förlorad! Om jag ändå hade avstått från vänskapen med den mannen! (28) Han ledde mig på avvägar, när Guds budskap redan hade nått mig.” [Så] leder Djävulen människan vilse och tar därefter sin hand ifrån henne. (29) OCH Sändebudet har sagt: ”Herre! Mitt folk ser på denna Koran som något föråldrat [som kan läggas åt sidan].” (30) På samma sätt har Vi låtit varje profet mötas av fientlighet från de obotfärdiga syndarnas sida; men du behöver ingen annan vägvisare eller hjälpare än din Herre. (31) Och de som förnekar sanningen säger: ”Varför har inte [hela] Koranen uppenbarats för honom i ett sammanhang?” Så [har Vi gått till väga] för att stärka din övertygelse; ja, Vi har fogat ihop dess stycken i den bästa ordning till ett väl sammanhållet helt. (32) Och vilka exempel [de än lägger fram, vilka frågor] de än ställer till dig, kommer Vi att ge dig sanningen och den bästa förklaringen. (33) [Dina motståndare] skall föras samman [liggande framstupa] på sina ansikten [för att kastas] i helvetet; deras ställning är den mest osäkra [av allas] och de har förrirat sig längst från [den raka] vägen. (34) OCH VI gav Moses uppenbarelsen och gjorde hans broder Aron till hans medhjälpare (35) och Vi sade [till dem]: ”Gå till dem som har påstått att Våra budskap är lögn” - och så förintade Vi dem till sista man. (36) Och [minns] Noas folk! När de kallade sina sändebud för lögnare lät Vi dem dränkas [av floden] och gjorde dem till ett tecken för människorna; för [alla] orättfärdiga har Vi ett plågsamt straff i beredskap. (37) Och [minns] stammarna Aad och Thamud och folket i Ar-Rass och många slakten däremellan. (38) Alla dessa [folk] gav Vi [varnande] exempel och [när de inte ville lyssna] utplånade Vi dem från jordens yta. (39) [De som inte vill tro] måste ha träffat på den stad över vilken Vi lät ett regn av död och förintelse falla. Har de inte sett något [och inte lärt något]? Nej, de ser ju inte fram mot någon uppståndelse! (40) När de ser dig [Muhammad] vill de försöka göra narr av dig [och säger:] ”Är detta den man som skall vara

Guds sändebud (41) Hade vi inte varit så trogna mot våra gudar, skulle han ha kunnat förmå oss att överge dem!" Men när de ser straffet [som väntar dem] skall de inse vem som hade förirrat sig längst från [den raka] vägen! (42) Vad anser du om den som gör sina egna lidelser till gud? Tar du ansvar för en sådan människa (43) Eller tror du att de flesta av dem lyssnar eller att de använder sitt förstånd? Men de är inte bättre än kreatur, nej, de har ännu oklarare begrepp om vägen [än kreatur]! (44) HAR DU inte sett hur Gud låter skuggan förlängas? Om Han hade velat kunde Han ha låtit den stå stilla. Men Vi har bestämt att solen skall visa den dess väg, (45) och till sist griper Vi den och drar den till Oss steg för steg. (46) Och det är Han som gör natten till en klädnad för er och gör sömnen till vila och gör [var] dag till en uppståndelse. (47) Och Han som sänder ut vindarna, som varslar om Hans nåd – så låter Vi rent vatten falla från skyn (48) för att därmed ge liv åt dött land och låta många av dem som Vi har skapat, både kreatur och människor, dricka. (49) Och Vi har på bästa sätt förtydligat [tecknen i Koranen] för människorna för att förmå dem till eftertanke, men de flesta människor vägrar envist att visa tacksamhet. (50) Om Vi hade velat skulle Vi ha sänt en varnare till varje stad. (51) Men lyssna inte till vad förnekarna säger utan kämpa oförtröttligt mot dem med [Koranens hjälp]. (52) OCH DET är Han som låter de två stora vattenmassorna röra sig fritt – den enas [vatten] är sött och släcker törsten och den andras är salt och bittert – och som har rest ett hinder mellan dem, en skiljelinje som de inte kan överskrida. (53) Och det är Han som har skapat människan av vatten och gett henne [hennes känsla för] härstamning och släktskap och de band [som upprättas] genom äktenskap – din Herre har makt över allt. (54) Och [ändå finns det] de som i Guds ställe dyrkar vad som varken kan gagna dem eller skada dem. Och förnekaren gör sig till medhjälpare [till de onda krafter som sätter sig upp] mot hans Herre. (55) Vi har bara sänt dig [Muhammad] för att du skall förkunna ett glatt budskap om hopp och som varnare. (56) Säg: "För detta begär jag ingen lön av er; [jag begär] bara att den som är beredd slår in på vägen som leder till hans Herre." (57) Sätt din lit till Honom som lever och aldrig dör och lovprisa Honom – Han behöver ingen som underrättar Honom om Hans tjänares synder – (58) Han som har skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan under sex dagar och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet, Han, den Nåderike! Rikta därför dina frågor om Honom till En som är väl underrättad! (59) Men när de uppmanas att falla ned i tillbedjan inför den Nåderike, säger de: "Vad är då den Nåderike? Skall vi på din befallning falla ned inför vad som helst?" Och detta leder till att deras motvilja växer. (60) VÅLSIGNAD vare Han som har smyckat himlens valv med stjärnbilder och där satt upp en [lågande] fackla och en måne som [återkastar dess]

sken! (61) Och det är Han som låter natten och dagen följa på varandra – [ett tecken] för den som vill begrunda [skapelsens under] eller tacka [Gud]. (62) Den Nåderikes [sanna] tjänare går lugnt och värdigt [och utan later] på jorden, och när avgudadyrkarna vill inleda ett samtal med dem, svarar de med fredshälsningen. (63) Och under natten vakar de i bön – ömsom faller de ned inför sin Herre, ömsom står de upp. (64) Och de ber: ”Skona oss, Herre, från helvetet, straffet som är ett lidande utan slut! (65) [Det är] en usel boning och en usel rastplats!” (66) Och när de ger åt andra, visar de sig varken slösaktiga eller snåla; däremellan finns en medelväg. (67) Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Gud och de berövar aldrig en människa livet – som Gud har förklarat heligt – annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begår dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffning (68) [och] på Uppståndelsens dag skall hans straff fördubblas och han skall gå bort med skammen för att lida detta straff i evighet. (69) De skall inte straffas som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. I stället för deras dåliga handlingar skall Gud sätta goda handlingar, därför att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig; (70) och den som ångrar sig och [därefter] lever rättskaffens, har vänt tillbaka till Gud i sann och uppriktig ånger. (71) [Den Nåderikes sanna tjänare är] också de som inte vittnar falskt och som, när de träffar på [människor inbegripna i] lättsinnigt tal, går vidare med värdighet (72) och som, när de erinras om sin Herres tecken, inte störtar ned, blinda och döva [som avgudadyrkarna inför sina gudabilder]; (73) och de som ber: ”Herre! Låt våra hustrur och barn skänka oss glädje och gör oss till föredöme för de gudfruktiga!” (74) För sitt tålmod [i livets alla skiften] skall sådana [människor] belönas med de högsta boningarna [i paradiset] och de skall hälsas välkomna med fredshälsningen. (75) Där skall de förbli till evig tid; där är det gott att ha sin boning och gott att vara! (76) SÄG, [Muhammad, till dem som inte vill tro]: ”Min Herre bekymrar sig inte om er och den bön som ni försummar [att rikta till Honom]. Men ni har kallat [Hans budskap] för lögn och [straff] följer osvikligt [på denna synd]!” (77)

[KAPITEL 25](#)

«[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 26](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 24](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)